

[Lysholt Hansen.]

men vi har afventet den beretning, der hvert år kommer fra egnsudviklingsrådet, og den fik vi først meget sent på året. Jeg troede, at vi deri kunne læse noget om, hvordan også loven om investeringsfradrag har virket, men der står i den seneste beretning fra egnsudviklingsrådet ikke ét eneste ord om den lovgivning, overhovedet ikke, den er ikke engang nævnt. Når en regering fremsætter og får gennemført et lovforslag her i tinget med et egnsudviklingsfremmende sigte, så var det vel naturligt, om vi i den årlige beretning kunne læse noget om, hvordan loven havde virket eller ikke havde virket. Vi har faktisk ikke fået den mulighed, som jeg anser for nødvendig for at bedømme, om det initiativ, regeringen her tog, og som jeg anså for et godt initiativ, virkelig har været et godt initiativ, om det er blevet modtaget i erhvervslivet i den ånd, hvori jeg tror det er givet. Det er altså for mig det afgørende at få et billede af det.

Vi kan i beretningen fra egnsudviklingsrådet se, at de øvrige former for støtte ikke er blevet fuldt udnyttet, og derfor har jeg i min fremsættelsestale også et par bemærkninger om, at der er én ordning, som tilsyneladende er særlig fremmede for egnsudviklingen, nemlig ordningen med lån til kommuner til delvis dækning af opbygning af industrihuse. Den ramme på 25 mill. kr., der er afsat på finansloven dertil, slår ikke til, og derfor har jeg forudskikket, at vi under behandlingen af finanslovsforslaget vil fremsætte et ændringsforslag om at få denne ramme udvidet. Det er ikke for at give staten en merudgift, det vil jeg gerne sige, og derfor har vi set på: hvad står der i denne beretning fra egnsudviklingsrådet om de afsatte midlers anvendelse? Det viser sig, at midlerne ikke er blevet anvendt. Af investeringstilskuddet mangler der 8 mill., som ikke er blevet anvendt. Lad os så diskutere i det udvalg, som jeg meget gerne ønsker nedsat, om de 8 mill. kr. ville kunne bruges, f. eks. overføres til den konto, der hedder lån til kommuner til industrihuse til salg eller udleje. Det samme gælder den garantikum, der er afsat på 100 mill. kr.; af den er der kun blevet brugt 66 mill. kr. Der er altså 34 mill. kr. til rest, og derfor mener jeg faktisk, at det er nødvendigt som foreslået af os, at vi får lejlighed til at drøfte hele problema-

tikken og specielt, om den lov, som udløb her ved årets udgang, har virket.

Ministeren siger nu, at loven er bortfaldet. Ja, vi havde vore overvejelser, og det kan være, at jeg har dømt forkert, men så vidt jeg kan se, er lovforslaget rigtigt udformet. Det er i hvert fald sket i fuld overensstemmelse med den sagkundskab, vi har her i folketinget, der siger, at det kan virke med den udformning, det har fået.

For os er det afgørende i virkeligheden, at vi nu får en ny 3 års periode, hvor loven kan virke, så vi får en længere periode, hvor erhvervslivet kan bruge lovens bestemmelser. Jeg vil nemlig gerne have lov at sige, at alt det her jo ikke — hverken som finansministeren eller hr. Erik Hansen (Ålborg amt) eller hr. Poul Schlüter eller hr. Kristen Østergaard siger — er et spørgsmål om beskæftigelse, det er et spørgsmål om egnsudvikling. Det er også et spørgsmål om beskæftigelse, men først og fremmest er det et spørgsmål om egnsudvikling, det vil sige for os i socialdemokratiet: hvordan skal det gå med en ø som Bornholm? Hvordan skal det gå med en ø som Langeland, med områder som Lolland-Falster, hvor vi ser, at befolkningstallet er dalende, hvor man økonomisk er svagt stillet, hvor befolkningen har lavere lønninger end i andre dele af landet, hvor skattegrundlaget er dårligt? Hvordan skal det gå med tilsvarende egne i Jylland?

Vi mener, at det er nødvendigt at få kulegravet disse problemer og måske også at få skabt andre kapitalordninger, hvor man kan bakke ømråder som Bornholm, som Lolland-Falster og måske andre områder i Jylland, der har haft de samme svagheder, op til en industriel udvikling. Vi synes, tiden er inde til, at vi nu prøver at få gennemgået de tal, som vi fik for 2 år siden om udviklingen i egnsudviklingsområderne, og få dem fulgt op, få urbaniseringsgraden fulgt op. Jeg kan sige, at i seneste kvartal faldt folketallet med ikke mindre end 725 indbyggere i det gamle Maribo amt, og det er da givet, at et så voldsomt fald i indbyggertallet kan ingen være tjent med, heller ikke det danske samfund. Jeg ved, at en tilsvarende udvikling foregår på Møn og på Langeland og, så vidt jeg ved, også på Bornholm.

Vi kan ikke være tjent med det, og det må være en samfundsopgave, fordi der også